

Proč čtyřrozměrný prostoročas + níže přídavek

Kdyby byl časoprostor po Velkém Třesku 3+3 dimenzionální, šlo by jednoduše dát na papír soustavu souřadnou plochou jakožto upravený euklidovský rastr (to znamená nekřivý časoprostor) takto http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_012.jpg . Původní, čili dnešní euklidovský rastr je $x ; y ; z ; ct \dots$, kde fyzikové „pro svou potřebu matematických zpracování zákonů“, nikoliv pro potřebu Přírody, ke třem rozměrům-dimenzím délkovým přidali si čtvrtý rozměr „délkový“, tj. ct , a kde si použili pro „pseudo-délkový rozměr“ skalární veličinu „tééé“. A takto „proti přírodě“ udělali fyzikové čtyřrozměrný vesmír. Nevíme zda opravdu Příroda má takovýto čtyřdélkový „čtyřrozměrný“ čp (matematika ho ale má...)

Poznamenat nutno, že genezí vývoje hmoty a života, „takového“ jaký se při genezi Vesmíru utvořil zde na Zemi, *se Vesmíru povedlo* , že lidé vnímají délkové intervaly **o 8 řádů citlivěji** než časové intervaly, při porovnání s tím, že Vesmír „volil své“ srovnatelné intervaly pro délkové jednotky a časové jednotky jako : $c = 1m^* / 1 \text{ sec}$, (kde *převod* na „lidské“ jednotky je takový, že: $1m^* = 2997924600 \text{ m}$; tedy aby bylo zcela každému jasno $c = 2997924600 \text{ m} / 1 \text{ sec} = 1m^* / 1 \text{ sec}$). Kdyby Vesmír „stvořil“ lidské bytosti tak, že by vnímaly opačně, tj. o 8 řádů citlivěji časové intervaly než délkové intervaly, pak bychom, my-pseudolidé, nepozorovali-nerozeznali téměř vůbec, že pohyb auta na velodromu se děje pouze a především do jednoho směru v ose „x“, (pozorovali bychom „skalární“ posun auta do všech tří os x, y, z , tj. do všech tří prostorových dimenzí „jako nerozeznatelně stejný“ (v porovnávání s globálním rozpínáním celovesmírného prostoru do tří směrů prostoru) , ale pozorovali bychom citlivě, o 16 řádů citlivěji, jak se mění velikosti tří časů, tj. velikosti časových intervalů do $t(1) + \Delta t ; t(2) ; a t(3)$ časových souřadnic-dimenzí-os.

$$x' = \frac{x - vt}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}, \quad y' = y, \quad z' = z, \quad t' = \frac{t - \frac{v}{c^2}x}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \quad \mathbf{A}$$

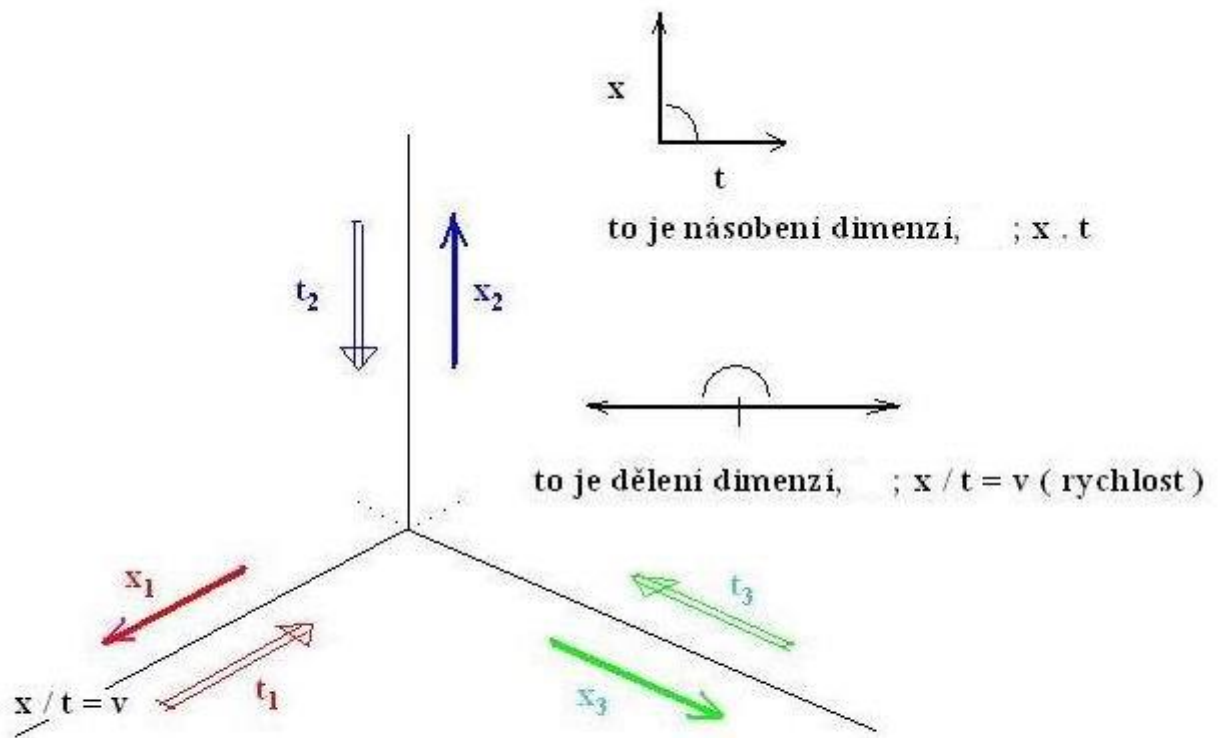
$$x' = \frac{x - vt}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}, \quad \cancel{y' = y}, \quad \cancel{z' = z}, \quad t_1' = \frac{t - \frac{v}{c^2}x}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}, \quad t_2' = t, \quad t_3' = t$$

$$x' = \frac{x - vt}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}, \quad t_1' = \frac{t - \frac{v}{c^2}x}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}, \quad t_2' = t, \quad t_3' = t \quad \mathbf{B}$$

Na obrázku je **A** současný stav volby souřadné soustavy $\mathbf{x, y, z, ct}$ .. (a pro ní potřebné „transformace“) ; a nový stav **B** souřadné soustavy $\mathbf{x ; t(1) ; t(2) ; t(3)}$ pro citlivost intervalů o 18 řádů jinou (a pro ní potřebné „transformace“).

Matematické zpracování a matematické používání by nedělalo problém, (matematikové dokáží pro fyziky znásilnit cokoliv) pokud by člověk „zdeformoval“ svou přirozenou lidskou citlivost jako v této genezi má ; také by šly udělat nové pseudo čtyřvektory, pseudo čtyřhybnost, pseudo čtyřsíla, apod. (matematicky lze všechno).

Proto je vesmír „elegantnější“ než lidé. Ten volil 3+3 D časoprostor . http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_012.jpg Ten volil 3+3 D časoprostor

čp 3 + 3 dimenzionální $\rightarrow$ $D(x_1; x_2; x_3) - T(t_1; t_2; t_3)$

...a já-laik už i ukázku tuto :

Řekl jste mi, pane, že derivace rychlosti podle složek času **je nesmysl** ... zde jsou :

$$\mathbf{u} = \frac{d\mathbf{r}}{dt}; \quad \dots\dots \text{Rychlost pro stanovení zrychlení a transformací zrychlení}$$

$a_x = \frac{du_x}{dt}; a_y = \frac{du_y}{dt}; a_z = \frac{du_z}{dt}$ Derivace rychlosti podle „**univerzálního**“ **tempa** „t“, které se nachází ve všech třech dimenzích času jako jednotné tempo (stejný ukrojený interval do tří časových os) odvíjení času do tří složek prostoru x,y,z.

Ovšem derivace rychlosti podle „složek veličiny čas“ ($t_1=t_x; t_2=t_y; t_3=t_z$) s různými tempy odvíjení času „t“ v jeho časových složkách ($t_x; t_y; t_z$)

pro $a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt^2}$ bude řešení podle složek času :

$$\begin{array}{lll} a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x dt_x}; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y dt_x}; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z dt_x} \\ a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x dt_y}; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y dt_y}; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z dt_y} \\ a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2x}{dt_x dt_z}; & a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2x}{dt_y dt_z}; & a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt_z dt_z} \end{array}$$

V matici vypadnou 3 shodné případy ... a možná vypadnou další, když .... (?)

pro $a_y = \frac{du_y}{dt} = \frac{d^2y}{dt^2}$ bude : .....obdobně

a pro $a_z = \frac{du_z}{dt} = \frac{d^2z}{dt^2}$ bude : .....také obdobně

03.10.2005

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_005.jpg Ten volil 3+3 D časoprostor

a taky tuto :

Poloha (souradnice) bodu $x = [x_1, x_2, x_3]$

čas $t = [t_1, t_2, t_3]$

Poloha je funkci casu $x(t) = [x_1(t), x_2(t), x_3(t)] = [x_1([t_1, t_2, t_3]), x_2([t_1, t_2, t_3]), x_3([t_1, t_2, t_3])]$

Rychlost

$$v = \frac{dx}{dt} = \begin{pmatrix} \frac{\partial x_1}{\partial t_1} & \frac{\partial x_1}{\partial t_2} & \frac{\partial x_1}{\partial t_3} \\ \frac{\partial x_2}{\partial t_1} & \frac{\partial x_2}{\partial t_2} & \frac{\partial x_2}{\partial t_3} \\ \frac{\partial x_3}{\partial t_1} & \frac{\partial x_3}{\partial t_2} & \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \end{pmatrix}$$

Kineticka energie $E = \frac{1}{2}mv^2$

$$v^2 = v \cdot v =$$

$$\begin{pmatrix} \left(\frac{\partial x_1}{\partial t_1} \cdot \frac{\partial x_1}{\partial t_1} + \frac{\partial x_1}{\partial t_2} \cdot \frac{\partial x_1}{\partial t_2} + \frac{\partial x_1}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_1}{\partial t_3} \right) & \left(\frac{\partial x_1}{\partial t_1} \cdot \frac{\partial x_1}{\partial t_2} + \frac{\partial x_1}{\partial t_2} \cdot \frac{\partial x_2}{\partial t_2} + \frac{\partial x_1}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_2} \right) & \left(\frac{\partial x_1}{\partial t_1} \cdot \frac{\partial x_1}{\partial t_3} + \frac{\partial x_1}{\partial t_2} \cdot \frac{\partial x_2}{\partial t_3} + \frac{\partial x_1}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \right) \\ \left(\frac{\partial x_1}{\partial t_1} \cdot \frac{\partial x_2}{\partial t_1} + \frac{\partial x_2}{\partial t_2} \cdot \frac{\partial x_2}{\partial t_2} + \frac{\partial x_2}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_2} \right) & \left(\frac{\partial x_2}{\partial t_2} \cdot \frac{\partial x_2}{\partial t_2} + \frac{\partial x_2}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_2} \right) & \left(\frac{\partial x_2}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_2}{\partial t_3} + \frac{\partial x_2}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \right) \\ \left(\frac{\partial x_1}{\partial t_1} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_1} + \frac{\partial x_3}{\partial t_2} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_2} + \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \right) & \left(\frac{\partial x_3}{\partial t_2} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_2} + \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \right) & \left(\frac{\partial x_3}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_3} + \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t_3} \right) \end{pmatrix}$$

V 3+1 prostorocasu

$$v = \begin{pmatrix} \frac{\partial x_1}{\partial t} & \frac{\partial x_2}{\partial t} & \frac{\partial x_3}{\partial t} \end{pmatrix}$$

$$v^2 = v \cdot v = \left(\frac{\partial x_1}{\partial t} \cdot \frac{\partial x_1}{\partial t} + \frac{\partial x_2}{\partial t} \cdot \frac{\partial x_2}{\partial t} + \frac{\partial x_3}{\partial t} \cdot \frac{\partial x_3}{\partial t} \right) = \left(\frac{\partial x_1}{\partial t} \right)^2 + \left(\frac{\partial x_2}{\partial t} \right)^2 + \left(\frac{\partial x_3}{\partial t} \right)^2$$

.....

JN, 27.08.2017 ...pro Lady-mageánku- anonku.

28.08.2017 sem do tohoto word-listu přidávám ze svého archívu ještě toto :

08.02.2005 k otázce 3+3 dimenzionálního časoprostoru píší dopis :

Na mou výzvu „Kde ve fyzice najdu k přečtení kdo řekl, stanovil a nařídil, že čas nemá a nesmí mít více dimenzí než jednu a podal o tom **nezvratné** důkazy ?“ reagoval **Vladimír Novotný** takto :

– **Vladimír Novotný** :

„.... Obávám se, že asi nikdo nikdy nestanovil ani nenařídil, že čas MUSÍ mít jen jednu dimenzi. To jen koncepce jednorozměrného času je dosti přirozená a fyzika na ní založená natolik souhlasí se zkušeností z okolního světa, že se jednorozměrný čas přijímá nejčastěji.

To ale samozřejmě neznamená, že v extrémních případech, např. v mikrosvětě, nelze v principu zavést čas jako vícerozměrnou veličinu.....“

Ano, je to uspokojivá odpověď (jen do logiky, nikoliv do fyzikální reality). Dokud Papuánc nepotřebuje telefon, tak se o něj nezajímá, ani hlavou ani rukama po něm v džungli nepátrá a dokonce bude i tvrdit, že není-li telefon v džungli, tak není nikde jinde, a nemusí ani být jinde. Dnes mobil přijal i ten Papuánc.

8.února 2005

Od té doby nereagoval nikdo. Proč ? Nevím. Zřejmě internetový éter je zahlcen ohromně velkým počtem nabídek úvah a informací. A reaguje se na titulované celebrity...

A tak dnes, **08.11.2015**, jen tak zbůhdarma, pro ty co to číst nebudou, doplním do nezájmu fyziků, ještě takový namátkový kousek ze svých úvah, **k velmi hezkému vstřícnému dopisu pana Vladimíra Novotného :**

Ano, pane profesore, zdááá se, že jednorozměrný čas, s nějakým neměnným určitým tempem plynutí, je „přirozený“ ..., jenže fyzika, kdyby konečně zkoumala zda Příroda „vlastní“ více dimenzí času, by nakonec nesouhlasila „se zkušeností“ lidí. Zkušenost lidí je ta, že vnímá časové intervaly o 8 řádů hůře než délkové.

(A přece se točí...)

Podívejte se na toto :

Na parkovišti stojí auto. Do středu auta zasadíme souřadnou soustavu tří os **x, y, z**, což jsou v podstatě tři dimenze veličiny „Délka“, přirozený prostor. A taky na tutéž soustavu souřadnou nasadíme i čas, tedy tři časové dimenze veličiny „Čas“ **t₁ ; t₂ ; t₃**

„Zahajovací stop-stav“ pozorování v soustavě pozorovatele **bude :**

Rychlost **stojícího** auta na parkovišti je : **v₁ = 0 ; v₂ = 0 ; v₃ = 0**
Poloha **stojícího** auta je : **x = 0 ; y = 0 ; z = 0**
Čas **stojícího** auta (při zahájení sledování) je : **t₁ = 0 ; t₂ = 0 ; t₃ = 0**

Spustíme akci ; „zahajovací stop-stav“ se bude měnit :

Rychlost **stojícího** auta na parkovišti je : **v₁ = 0 ; v₂ = 0 ; v₃ = 0**
Poloha **stojícího** auta je : **x = 0 ; y = 0 ; z = 0**
Čas **stojícího** auta (v průběhu sledování) je : **t₁ = t_a ; t₂ = t_a ; t₃ = t_a**

Ač všechno stojí, tak čas se mění, teče, běží, a to nezávisle na nás, nezávisle na naší akci, na naší schopnosti zasáhnout do děje tj. měnit rychlost a tím i polohu..., čas si běží sám nezávisle od „našich“ vyvolaných změn. **A zde je ten omyl, zde je ten zádrhel.** Zde je závadné chápání člověka.

Auto, když stojí na parkovišti, tak se se svou Zeměkoulí pohybuje vesmírem, v sluneční soustavě, ta v galaxii, a galaxie v místní skupině galaxií, atd. Takže absolutní rychlost do tří os-dimenzí neznáme, (a přece : je to rychlost světla ...do tří os) ; ani absolutní polohu v prostoru neznáme (a přece přírůstek polohy známe v jedné ose) ; ani absolutní čas (plynutí do tří os) neznáme (a přece přírůstek času jen v jedné ose známe).

Zdá se, že na parkovišti, u auta, my-aktéři „ovlivňujeme“ jen přírůstek rychlosti a tím jen **přírůstek vzdálenosti**, v jedné ose-dimenzi, a neovlivňujeme přírůstek či úbytek času v jedné ose-dimenzi, ale to není pravda. Všichni fyzikové vědí o „dilataci“ času (což je změna intervalu, změna tempa plynutí) ve směru pohybu tělesa, a přitom o absenci dilatace času

v druhých dvou osách-dimenzích..., dtto s délkovými dimenzemi : vědí ti fyzikové o kontrakci intervalu v ose pohybu, a nekontrakci v dalších dvou osách. Pouze co je na té situaci s autem na parkovišti zajímavé, je to, že lidský vjem si všimne nepatrné změny polohy Δz („globální celovasmírná poloha“ auta $x = x_c ; y = y_c ; z = z_c + \Delta z$) ale nevšimne si ten lidský vjem změny tempa plynutí času u auta se rozjíždějícího v ose pohybu. Proč ? Protože člověk „je posazen“ do vesmíru tím vnímáním „excentricky : vnímáme změnu intervalu délkového mnohem citlivěji, než změnu intervalu plynutí času a to o 8 řádů, viz rychlost světla $c = 10^8/10^0$. **A přesně v tom je ten zakopaný pes, že vnímáme do všech tří os délkových stejné tempo plynutí času, ač to není pravda.**

Na naší Zeměkouli lidská přirozenost vnímá změnu polohy (na třech délkových dimenzích) natolik citlivěji, že **p ř i r o z e n ě** chápeme tři délkové dimenze. Změna tempa plynutí času (v libovolné ze tří os) je natolik malá, že jí nejenže nevnímáme, ale také jí nezkoumáme. Považujeme plynutí času za stejné do všech tří délkových os. Není to pravda. Dokonce relativita to hlásá, že při vysokých rychlostech se v ose pohybu mění tempo plynutí času (prodlužuje se interval) a že dochází ve směru pohybu ke kontrakci délky (zkracuje se jednotkový interval) A... a přesto je to fyzikům fuk, nemají zájem zkoumat zda Čas“ jakožto veličina má také 3 dimenze.

09.12.2015

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_033.doc

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_047.jpg

.....
A ještě přídavek z 04.09.2017

Takto píše D.Zoul v jeho UHU kde „přepisuje“ Vesmír do Cytoprostoru →

Základním **přínosem** teorie relativity je poznání, že *polohové souřadnice* a *časové body* událostí nemají samostatný invariantní význam, že prostor a čas tvoří sjednocené prostoročasové kontinuum. Absolutní význam mají pouze prostoročasové intervaly.

V tomto ohledu by bylo nedůsledné nedůsledné ? říkáš !? měřit vzdálenosti ve čtyřrozměrném prostoročase v různých směrech různými jednotkami.

Ve směrech prostorových pomocí metru a podél časové osy v sekundách.

Podobně jako je přirozené měřit vzdálenosti v prostoru ve všech směrech pomocí týchž jednotek, je rozumné činit totéž i v prostoročase.

Vezmeme-li za základ jeden metr, je výhodné oceňovat časovou osu tak, aby jeden dílek představoval vzdálenost, již urazí světlo za jednu sekundu.

Potom délku i čas budeme měřit v metrech, přičemž rychlost světla se v takto upravené souřadné soustavě bude jevit jako přímka $t' = x$, kde t' je **geometrodynamický čas**, tj. čas měřený v metrech.

Geometrodynamický čas pak souvisí s obyčejným časem t vztahem

$$t' = c \cdot t \quad .$$

Přesně tady nastala zbytečná komplikace v novodobé „moderní“ fyzikální vědě : snaha „spojení prostoru a času“ do názvu „časoprostor“ (správného názvu) ale (chybně) interpretované koncepce, znásilněné do soustavy $x ; y ; z ; ct \dots$, **která nebyla experimentálně ve Vesmíru zjišťována, je to abstraktní matematický konstrukt $\dots$, čili i čtvrtý rozměr je (nepřirozeně, proti přirozenosti) převeden na pseudo-rozměr délkový – v metrech a nazývá se ta délka „geometrodynamický čas“ . Je to deformace „pravdivé podstaty“ časo-prostoru, který je/bude 3+3 dimenzionální. Podstaty, kterou dosud nikdo nezkoumal, (a to je nedůsledné), 3+3 dimenzionální podstaty, a která není o nic horší než nepřirozená soustava $x ; y ; z ; ct \dots$.**

„Rakovina Pravdy“ .

.....